

3 marca 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

B41j, 11/62

Nr 3044.

Kl. 15 g 45.

Gebrüder Lehmann
(Erfurt, Niemcy),**Ośłona na maszynę do pisania, pozwalająca widzieć każdy znak po odbiciu.**

Zgłoszono 29 kwietnia 1920 r.

Udzielono 26 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 19 maja 1919 r. (Niemcy).

Używane lub znane dotychczas konstrukcje maszyn do pisania z odsłoniętymi lub zakrytymi odbitymi znakami, mają tę dużą wadę, że całkowity mechanizm dźwigniowy, a mianowicie tylne końce dźwigni klawiszowych, poza tem dźwignie przenośne i wreszcie dźwignie z czcionkami nie posiadają żadnej osłony, tak że łatwo zanieczyszczają się kurzem, cząstkami startej gumy, używanej do wycierania błędów, kałkami papieru i t. d.

Stosowano wprowadzić przy maszynach do pisania z niewidocznymi odbitymi znakami osłony boczne mechanizmu dźwigniowego, lecz osłony te są zgóry zupełnie otwarte, wskutek czego szczególnie w tych miejscach przenika kurz, cząstki gumy, kałki papieru i t. d., co wywołuje częste

psucie się maszyny, szczególnie przez zanieczyszczenie mechanizmu dźwigniowego.

Dotychczas nie można było wad powyższych usunąć wskutek tego, że ruchy części maszyny w jednym i drugim kierunku uniemożliwiają zewnętrzne osłonięcie mechanizmu dźwigniowego, oraz chwilowe wychylanie się czcionek z płaszcza utrudnia pokrycie zgóry.

Niniejszy wynalazek usuwa wspomniane trudności, gdyż posiada całkowite okrycie mechanizmu dźwigniowego maszyny do pisania, chroniąc go w ten sposób od przenikania kurzu lub jakichkolwiek innych obcych ciał, przyczem czcionki są w ten sposób chronione, że wychodzą tylko podczas samego uderzenia w wałek z papierem z własnego ukrycia.

Wynalazek polega na tem, że do odpowiednio uformowanych ścianek postumentu maszyny, są przymocowane tak, że mogą być odjęte, płytki, które okrywają cały mechanizm dźwigniowy, jak i farbującą taśmę, prócz klawiszy z jednej strony i karetki z walcem z drugiej, przyczem jedna płyta jest tak urządzona, że pozwala wychylić się odpowiedniej czcionce do odbicia litery, stosownie do uderzonego klawisza.

Trzeba jednakże odpowiednio wykonać pokrywę, mając na uwadze z jednej strony poruszanie się dźwigni z czcionkami z miejsca spożyciu do miejsca uderzenia, z drugiej zaś strony uczynić widoczną każdą literę po jej odbiciu. W tym celu pokrywa jest zaopatrzona w wypukły kaptur, który wewnątrz posiada odpowiedni kształt i jest dopasowany do dźwigni czcionkowych, oraz wydłuża się w stronę wałka do papieru i prowadzi jednocześnie dźwignie czcionkowe przed uderzeniem w wałek.

Dzięki temu dotychczasowe urządzenia prowadnic w maszynie są zbędne. Wydłużenie tylnego końca kaptura ma te zalety, że zakrywa ono tylko wąską część papieru na wałku tak, że pozwala widzieć każdą odbitą literę lub znak.

Rysunek uwidacznia dwa sposoby wykonania osłony na maszynę do pisania według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia pionowy podłużny przekrój przez środek maszyny do pisania z osłoną według wynalazku;

fig. 2 przedstawia w zmniejszonej skali widok z góry na maszynę, przyczem części jej, nie dotyczące wynalazku, są opuszczone;

fig. 3 przedstawia widok z tyłu na maszynę, wskazaną na fig. 1 i 2, przyczem karetki z wałkiem do papieru jest opuszczona;

fig. 4 przedstawia widok z góry na maszynę według drugiego sposobu wykonania

wynalazku z dźwigniami, przesuwającymi się w prostym kierunku.

W maszynie, wskazanej na fig. 1—3, liczbami 1, 1 oznaczono boczne ścianki postumentu maszyny do pisania; liczbami 2 — dźwignie, zaopatrzone w klawisze 3, liczbami 4 — ramiona, posiadające na swych wolnych końcach czcionki 5, wyskakujące pod działaniem korbowodów 6 przy uderzeniach klawiszy 3 i obracające się na wałku 4a. Wynalazek nie dotyczy konstrukcji lub systemu mechanizmu dźwigniowego, lecz ma za zadanie wykorzystać zalety „widocznego pisma”. Boczne ścianki postumentu 1, 1 mają, jak uwidacznia rysunek, prostoliniowy obrys, przyczem karetki z wałkiem do papieru 7 przesuwa się w schodkowym wycięciu 8, utworzonym przez dwie płyty ochronne 9 i 10, ześrubowane lub w inny sposób połączone ze ściankami postumentu. Następnie, płyta 11, która również jest przymocowana do ścianek postumentu 1, 1 i daje się łatwo odjąć, zakrywa znajdującą się pod płytą 10 przestrzeń, w której są umieszczone tylne ramiona dźwigni klawiszowych 2, 2 i korbowody 6, 6; przednia zaś część maszyny do pisania, tuż za rzędami klawiszy, jest zakryta płytą 12, zasuniętą między odpowiednie występy i listwy na bocznych ściankach postumentu; więc ścianki postumentu 1, 1 i proste lub cokolwiek wypukłe płyty 9, 10, 11 i 12, zakrywają z boku mechanizm dźwigniowy maszyny do pisania, z góry zaś osłania go specjalnie podług wynalazku urządzona pokrywa 13, która odpowiada w zupełności wyżej wspomnianym żądaniom, to jest nie tamuje poruszania się liter przy pisaniu, a następnie nie wpływa ujemnie na zalety „widocznego pisma”.

W tym celu płyta pokrywy 13 jest połączona z kapturem 14, który może być wyłożony wspólnie z płytą 13 lub oddzielnie wykonany. Kształt i wysokość kaptura są zupełnie dostosowane do ruchu ramion

czcionkowych 4 i czcionek 5, i kaptur ten jest w ten sposób wydłużony w miejscu 14a, w którym przylega do wałka 7, że na założonym papierze zakrywa tylko wąskie miejsce. Tylna część 14a kaptura, znajdująca się mniej więcej nad płytą 9, posiada w przybliżeniu podwójną szerokość liter, tak że odbite litery po zwolnieniu odpowiedniego klawisza stają się widoczne przy części kaptura 14a, z powodu natychmiastowego dalszego przesunięcia się karetki; każda więc odbita litera jest niezwłocznie widoczna.

Wyżej wspomniane wydłużenie kaptura służy jednocześnie jeszcze do tego, ażeby płytki z czcionkami przy końcu uderzenia sprowadzić na papier w odpowiednim miejscu, wobec czego jest zbyteczna dodatkowa prowadnica liter, jaka bywa przy wszystkich systemach maszyn do pisania. Szczelina 14b w wydłużonej części kaptura 14a powinna być dopasowana do szerokości płytek z czcionkami, w celu odpowiedniego prowadzenia czcionek. Poza tem pokrywa 13 posiada jeszcze boczne zakładki 13a, zapomocą których wspiera się na górnych krawędziach płyt postumentu 1, 1 i płyty 12, przyczem zagięte brzegi obejmują wyżej wspomniane płyty tak, że są usunięte prostopadłe szczeliny, przez które kurz mógłby przeniknąć.

Należy jeszcze zaznaczyć, że boczne płyty postumentu 1, 1 są przymocowane do odpowiednich narożników i mogą być odjęte w razie potrzeby dostępu do mechanizmu dźwigniowego.

Niniejszy wynalazek zabezpiecza od przenikania kurzu lub ciał postronnych wszystkie części mechanizmu dźwigniowego, jak i mechanizmu do uruchamiania karetki oraz rolki do taśmy 15—15, jako znajdujące się zupełnie wewnątrz płaszcza, który tworzą boczne ścianki 1, 1 płyt 9, 10, 11 i 12 z pokrywą 13.

W powyżej opisany sposób usuwa się

zasadniczą przyczynę częstego psucia się maszyn do pisania. Części maszyny, leżące wewnątrz osłony, są łatwo dostępne w razie uszkodzenia, gdyż pokrywę 13 odejmuje się, jak również i płyty 9, 10, 11 i 12 w prosty sposób od ścianek postumentu 1, 1.

Sposób wykonania wynalazku, wskazany na fig. 4, dotyczy, jak już wspomniano, maszyny z przesuwającymi się w prostym kierunku ramionami z czcionkami, przyczem płytki z czcionkami w położeniu nieruchomem tworzą łuk (na rysunku wskazany linią kreskowaną).

Również i w tym wypadku kaptur 14 jest dopasowany do dźwigni czcionkowych i zaopatrzony w wydłużenie 14a, które prowadzi czcionki przy uderzeniach w wałek. Poza tem kaptur w swojej głównej części, w porównaniu ze sposobem wykonania podług fig. 1—3, jest cokolwiek szerszy, aby móc osłonić wyżej leżące rolki do taśmy.

Sposób wykonania, wskazany na fig. 4, posiada te same dodatnie cechy, które opisano w powyższym przykładzie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Osłona na maszynę do pisania, pozwalająca widzieć każdy znak po odbiciu, znamienna tem, że okrywa cały mechanizm dźwigniowy, płytki z czcionkami oraz rolki do taśmy, pozostawiając jedynie bez okrycia klawisze oraz karetkę z wałkiem do papieru, przyczem osłona ta składa się z poszczególnych płyt, przymocowanych do boków postumentu (1, 1) lub do narożników w sposób, umożliwiający odjęcie, i posiada dla wyskakujących czcionek przy uderzeniu odnośnych klawiszy szczelinę (14b), szerokości płytek literowych tak, że tworzy ona prowadnicę dla ramion i płytek czcionkowych, tuż przed uderzeniem w wałek, wobec czego jest zbyteczna osobna prowadnica dla czcionek.

2. Osłona na maszynę do pisania we-

dług zastrz. 1, znamienna tem, że jej pokrywa (13) jest zaopatrzona w kaptur (14), dopasowany kształtem i wysokością do ruchu ramion (4) i płytek czcionkowych (5) oraz posiadający od strony wałka do papieru (7) wydłużenie (14a), zakrywające na papierze tylko wąski odcinek podwójnej mniej więcej szerokości czcionki, przyczem kaptur jest wyciśnięty wspólnie z płytą (13), lub też osobno wykonany i następnie szczelnie przymocowany do niej.

3. Osłona według zastrz. 1 i 2, zna-

mienna tem, że przednia jej płyta (12) jest umieszczona w zagięciach bocznych ścianek (1, 1), ewentualnie w listewkach lub występach ścianek lub narożników, w celu jej wysuwania, oraz że jej pokrywa (13) posiada zagięte brzegi, obejmujące boczne ścianki (1, 1) i (12), i w ten sposób usuwa prostopadłe szczeliny.

G e b r ü d e r L e h m a n n.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

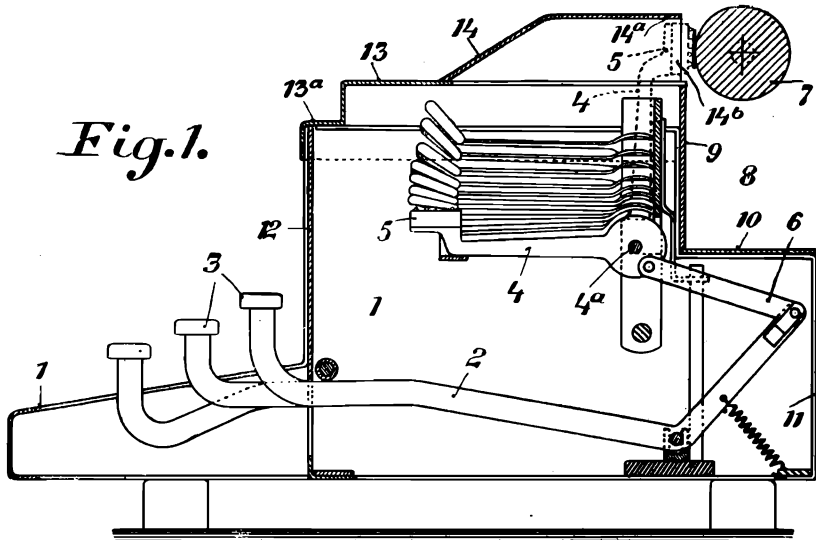

Fig.2.

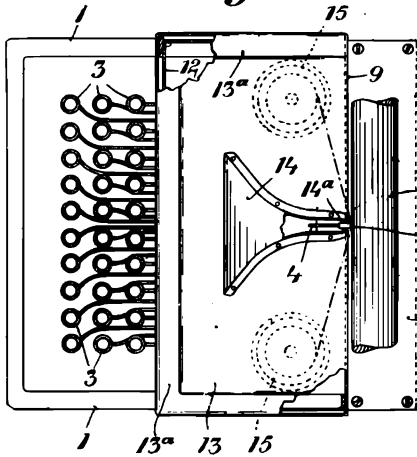

Fig.3.

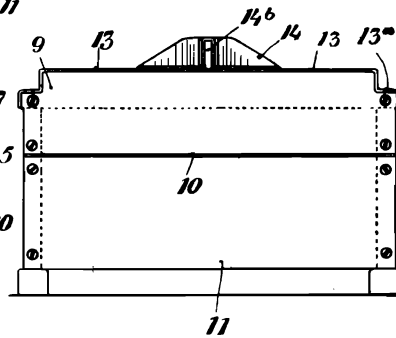

Fig.4.

